

Ч. 111—112. Протестанти-ти тачаѣт само Недѣльн-тѣ а други праздни-
цы нѣмаѣт никаквы. Л. Д. 1869 р. 11. Тачене с. с.: На тензима-
ти—хайриѣе основа-та е равенство между всички подданицы и таче-
ніе на живота, имота и честь-тѣ имѣ. Л. Д. 1870 р. 70.

Таягодишенъ пр. нывѣшняго года: А какво различие има
между ланскіяѣт и тая-годишніяѣт. З. 62.

Таж м. дл. таю, скриваю: Тая майка природа, коя-то ни храни
и облича, тѣи въ утроба-та си такова богато и безцѣнно имане за че-
ловѣческо-то добруване. Л. Д. 1876 р. 75.—са, таюсь, кроюсь: Сѣ-
мя-то на нѣкое изнамирание често ся тѣе дълго врѣмя въ земѣ-тѣ,
до гдѣ-то благоприятни-ти лачи слънчеви му не дадѣт да порасте и
цвѣтне. ib. 1874 р. 150.

Таж м. дл. таю. Ц.

Тваръ с. ж. 1) тварь: Единъ другото продаватъ, както прода-
ватъ на пазарѣтъ бездушната тварь. Тб. 78. 2) утварь: Агарянци раз-
грабихъ прѣзъ нежъ ноцъ вся мѣнастирски твари, ускырнихъ святаѣхъ
църквѣхъ, избодохъ очи съ ножове си на свѣтія образи. Гн. 239.

Твой Твоя Твое, сг чл. Твоя(тъ) Твоята (Твоѣта) Твое-
то (Твоѣто), мн. ч. Твоѣтъ (Твоѣтъ) Макед. форма. Той Тоя
Тоѣ мѣст. притяж. твой,—я,—е: У юнаци твой по-млади братец, На-
прѣдъ иде, прѣденъ синѣиръ води. Д. 36, 17—18. Твои мили вуйко. М.
57. „Многъ Арапски боздогане сумъ ялъ, Нека ядамъ уще еденъ твой“. М.
143. Я да ми кѣмче посвѣриши С твоѣта гайда мѣшничка. Д. 4, 67—
8. На айде, любе, дъ идеме У твой майка на госте. Д. 34, 6—7. Ковавамъ
ти врана коня На юначка вересия, Ако давашъ твой-та снага Твой-та
снага, ти при мой-та. Д. 40, 78—81. Що толковъ си милвашъ булче-то?
Цѣла ноцъ и играла С твоѣ-те деветъ шегъри. Д. 43, 55—57. Я додай
ми твой двѣтъ сабли. Д. 36, 34. „И конь-отъ и твой-о, и я съмъ ти
твоя“. М. 336. Али ти сѣ нажалило За твой-отъ мили татко? М. 580.
„Язе си имамъ бре кожухъ—“Се си на твойо прилича“. Ч. 355. „Азъ
не мога да дамъ на твоѣтъ баща нито здраве, нито животъ, а благо-
словеніе му не ща! З. 115. Майка му гу тиху буди: „Стани, сину аснѣ
сонцу! Да си видишъ тоѣ първе либе, Какъ си седи афъ тоѣ огнени
сарѣ“. Вв. 84. Тоѣта Стано, майка си применува, Тоѣте брати конѣ
седлеха, Тоѣте сестре, Стано, китке кичиха, Тоѣте снахи, Стано, ко-
лакъ месеха. В. 24. Море хайде да си мениме, Море, тоѣто сѣрце на
моѣто, Море моѣто сѣрце за тоѣто, Море тоѣте ючи за моѣте, Море
моѣте ючи за тоѣте. В. 45.

Творница с. ж. фабрика: Така свѣтъ-тъ е не само чюдна Божи
работа, нѣ е още и чюдна творница (фабрика). Л. Д. 1873 р. 172.